

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 110

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072

Điện Thoại: 713-922-5638 ** Email: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihoubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 4 NĂM 2013, TẠI HOUSTON, TEXAS

THÔNG BÁO

Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử trân trọng thông báo cùng Quý Đồng Hương.

Trong tháng vừa qua, Ban Tổ Chức Bầu Cử Tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà đã nhận được một đơn ứng cử chức vụ Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hoà Nhiệm Kỳ 2013-2016 của đồng hương Lâm Sĩ Đắt, gửi đến Hội vào ngày thứ Ba 19 tháng 3 năm 2013.

Tin tức cập nhật về kết quả bầu cử sẽ được thông báo đến cùng Quý Vị trong những số báo tới.

Trân trọng.

*****

CHƯƠNG TRÌNH HỘI NGỘ BIÊN HOÀ-SYDNEY, AUSTRALIA 2013

“HOA BƯỞI VƯỢT THÁI BÌNH DƯƠNG III”

TỪ 15-9-2013 ĐẾN 23-9-2013

Ngày Chủ Nhật 15 tháng 9 năm 2013: *Phái đoàn đến phi trường Kingsfort Mascot (Sydney Airport, nên mua vé tới sớm từ 6giờ 30 sáng đến 10 giờ 30 sáng). *Chào đón Đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương III và đưa về khách sạn Milano, 161 Hume Highway. Lansvale, NSW 2166. *Ăn trưa. *Du ngoạn viếng khu Cabramatta, Chùa Phước Huệ, Pháp Bảo, khu làng Thế Vận Hội, Trung Tâm Sinh Hoạt Cộng Đồng NSW. *Ăn tối. *Về lại khách sạn.

Ngày Thứ Hai 16 tháng 9 năm 2013: *Du ngoạn viếng thành phố Sydney. *Nhà Con Sò-Opera House. *Cầu Harbour. *Khu Phố Cổ The Rock. *Lunar Park. *Ăn trưa Chinatown *Viếng bãi biển BonDi ...* Ăn tối Vietnamese Bankstown. *Về khách sạn.

Ngày Thứ Ba 17 tháng 9 năm 2013: *Du ngoạn Blue Mountain. *Sở Thú *Ăn trưa *Three Sisters *Janano Caves. *Ăn tối. *Về lại khách sạn.

Ngày Thứ Tư 18 tháng 9 năm 2013: *Du ngoạn Wolongon. *Chùa Nam Thiên *Javis Bay *Đi tàu xem Dolphins ngoài khơi *Bãi Biển White Beach. *Coi kết đủ màu *Ăn tối * Về lại khách sạn.

Ngày Thứ Năm 19 tháng 9 năm 2013: *Du ngoạn Nelson Bay (Chương trình du ngoạn sẽ bỏ túc sau).

Ngày Thứ Sáu 20 tháng 9 năm 2013: * Du ngoạn South Coast (Chương trình du ngoạn sẽ bỏ túc sau).

Ngày Thứ Bảy 21 tháng 9 năm 2013: *Ăn sáng *Viếng Thủ Đô Canberra: Quốc Hội Úc, Vườn Hoa Mùa Xuân, Viện Bảo Tàng, Cockington *Trở lại Sydney. *Tiệc Hội Ngộ Biên Hoà-Sydney 2013 *Về lại khách sạn.

Ngày Chủ Nhật 22 tháng 9 năm 2013: *Ăn sáng *Du ngoạn Sydney *Thăm Lễ Hội Hoa Anh Đào tại Cowra *Khu Cung Điện Nữ Hoàng Anh Victoria *Khu Sydney Tower. *Shopping. *Về lại khách sạn.

Ngày Thứ Hai 23 tháng 9 năm 2013: *Trở về lại Hoa Kỳ, Pháp, Canada...

Chú thích: Quý Vị ghi danh tham dự xin liên lạc với ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt số điện thoại 713-922-5638 để biết thêm chi tiết. Sau đây là phần tin liên hệ với chuyên đi Hội Ngộ Biên Hoà-Sydney, Australia 2012, và du ngoạn Úc Đại Lợi: *Hạng chót ghi danh là 16 tháng 6 năm 2013. Quý Vị gọi 713-922-5638 để cho biết quyết định tham dự. Sau ngày này, ban tổ chức sẽ thông báo để Quý Vị bắt đầu mua vé khứ hồi. *Quý Vị mua vé khứ hồi qua các hãng hàng không từ nơi mình đang sinh hoạt đến phi trường Kingsfort Mascot (Sydney Airport) vào ngày Chủ Nhật 15 tháng 9 năm 2013. Nên chọn chuyến bay đến sớm; đồng thời xin visa nhập cảnh Úc Châu.

CÙ LAO PHỐ - MẢNH VƯỜN XƯA

Nguyễn Ngọc Hương Uyên

Trong ký ức của tôi, Cù Lao Phố thật dễ thương và hiền hoà như dòng sông Đồng Nai vẫn muôn đời ôm quanh nó vậy. Với những kỷ niệm vụn vặt của cô bé 10-12 tuổi thuở ấy thì Cù Lao Phố chính là mảnh vườn rộng (ở xã Hiệp Hoà) với nhiều cây trái của ông bà nội trồng, cùng với những mớ mả xưa còn sót lại trong vườn, mà mỗi lần đi ngang hoặc dẫm trúng thì tim tôi lại thót lên vì sợ hãi, nhưng không thể không sống chung với nó được, bởi muốn hay không thì nó vẫn hiện hữu.

Tôi nghe gia đình kể lại là mảnh vườn vốn là khu nghĩa địa xưa của người Hoa, gồm những nấm mồ vô chủ, nên khi đó ba tôi cũng đã ra công vun trồng vì vậy mà số hoa lợi từ mảnh vườn cũng khấm khá.

Lúc gia đình có mảnh vườn thì tôi còn quá nhỏ hoặc có thể còn chưa ra đời, tôi chỉ nhớ về nó khi ở độ tuổi 10 -12, khoảng năm 1980 - 1982, khi gia đình tôi cũng như nhiều gia đình khác, đã trải qua nhiều biến động của thời cuộc, phải hoà nhập với cuộc sống của những người xung quanh, để không bị mang tiếng là “nhà giàu, không làm đụng móng tay”, dù đã trải qua mấy lượt đánh tư sản.

Vào những dịp nghỉ hè, ngày nào tôi cũng theo ông nội từ nhà ở chợ Biên Hoà đi xuống cù lao phố để cốc đất, trồng tía linh tinh, mà phải nói thật là chơi nhiều hơn làm. Lúc đó, ông nội có một chiếc xe ngựa với mui, và khắp thùng xe được sơn màu xanh nhạt thật vui mắt, mà đối với đứa trẻ như tôi thì còn đẹp gấp mấy lần xe hơi... Rất nhiều lần, ông nội chở tôi với bà nội lóc cóc nước kiệu từ chợ Biên Hoà xuống vườn rồi tháo thùng xe ra, nhốt ngựa vào chuồng; chiều lại lóc cóc về lại nhà.

Ông nội rất nghệ sĩ, hầu như thứ nhạc cụ nào cũng biết sử dụng, dù không giỏi. Có thể một số nhân vật cổ cự ở khu thị xã Biên Hoà còn nhớ ông - chủ tiệm vàng Phước Thọ. Vì thế, khi máu nghệ sĩ nổi dậy, ông nội nhất định đòi mua ngựa để tập cưỡi sau khi coi bộ phim “Ba Chàng Ngự Lâm”; và bà nội tôi cũng đành chịu theo, dù lòng cứ phập phồng không biết chuyện gì sẽ xảy ra khi rước mồi hoạ tièm ẩn vào nhà. Sự việc ông nội bị ngựa hất té, gãy chân phải nằm một chỗ mấy tháng trời, đã chứng minh bà nội tôi đúng như là nữ tiên tri Vanga (cho dù mắt vẫn sáng và... không coi hậu vận cho ai ngoài ông nội) đã có lần nhắc nhở đến vận xui. Bà nội bán con ngựa; kể từ đó tôi không còn được hưởng cái thú ngồi trên xe ngựa nhìn qua nhìn lại hai bên đường và nhất lúc đi qua cầu Gành với tiếng vó ngựa đều đều êm tai, đón làn gió mát rượi từ dưới sông thổi lên, mon man vuốt ve mặt như ru ngủ.

Nhưng không vì thế mà ông nội quên việc thăm vườn, khi lành vết thương thì ông lại cho tôi cùng theo xuống Cù Lao Phố “làm vườn”; chỉ có điều là bây giờ hai ông cháu dong ruổi trên con ngựa sắt chứ không phải ngựa biết hí vang, “ngựa phi đường xa” như trước nữa.

Ngồi sau xe đạp lại có thú vui khác, không kém xe ngựa, nhưng rất sợ bị té. Từ nhà một khoảng tới bùng binh rồi dọc theo đường Hàm Nghi đi thêm một quãng nữa là tới nhà bạn tôi ở khúc bờ sông gần nhà hàng Tuyết Hồng, tôi cứ quay ngang, quay dọc, thăm tưởng tượng đủ thứ chuyện vui để trấn áp nỗi sợ hãi. Chưa hết, vì lát nữa đây, ông nội lại đi đường tắt để vào vườn, sẽ phải lướt qua hàng trăm ngôi mộ mà chân cứ thông xuống, chạm sát những tảng đá ong lạnh ngắt, truyền cái lạnh lên tận tim.

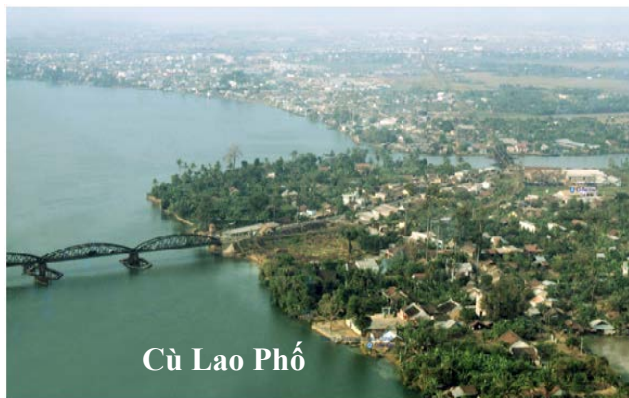
Thuở ấy, tôi chưa được hiểu biết nhiều về Cù Lao Phố là mảnh đất nhiều lịch sử, nên chỉ nhớ nơi ấy có quá nhiều mộ xưa và các chùa miếu với những pho tượng oai nghi, dữ tợn... như dọa con bé nhát gan như tôi. Biết bao lần đi qua đình rồi chùa Đại Giác mà vẫn không biết trên mảnh đất này lưu dấu chân bao bậc tiền nhân, công trên mình bao quá khứ hào hùng lẫn bàng bạc tinh sử mà tôi được học hỏi về ngôi chùa này.

CHÙA ĐẠI GIÁC

Chùa Đại Giác cùng với chùa Bửu Phong và chùa Long Thiên, ba công trình kiến trúc tôn giáo Việt của các nhà sư thuộc dòng Lâm Tế, được khởi dựng sớm nhất ở Đàng Trong, chứng tích của cuộc Nam Tiến ở nửa đầu thế kỷ XVII. Hiện diện trên vùng đất cù lao phố bao trăm năm qua, chùa Đại Giác còn giữ được những cổ vật như tượng Phật, hoành phi, liễn đối, phù điêu... mang nhiều đề tài phong phú, được chạm khắc công phu, sơn son thiếp vàng. Tất cả đã thể hiện tài năng điêu khắc, chạm trổ... của người tạo tác và phản ánh được ít nhiều nền mỹ thuật truyền thống của vùng Trấn Biên. Theo dòng lịch sử, chùa Đại Giác còn được biết với một câu chuyện tình giữa một thiền sư và một công chúa nhà Nguyễn, tôi xin lược kể theo sách *Thiên Sư Việt Nam*.

“...Thiền sư **Thiệt Thành Liễu Đạt**, không rõ năm sinh, là nhà sư đầu tiên ở miền Nam được phong Quốc Sư. Với kiến thức Phật Học uyên bác, ông được vời về Huế để giảng kinh cho hoàng tộc. Tại kinh đô, thái trưởng công chúa Long Thành, chị ruột chúa Nguyễn Phúc Ánh và là bác ruột của vua **Minh Mạng**, trong những ngày theo học đạo, đã thâm yêu nhà sư.

Năm 1821, Hoà Thượng Phật Ý Linh Nhạc viên tịch, sư trở về chùa Từ Ân (**Gia Định**) chịu tang sư phụ rồi ở lại luôn. Những tướng trính được nghiệp duyên, nào ngờ vị Hoàng Cô trên tìm đến tận nơi. Thiền sư Thiệt Thành Liễu Đạt quyết định nhập thất hai năm ở chùa Đại Giác để không gặp mặt. Nhưng vì Hoàng Cô cứ nài nỉ xin được nắm tay ông trước khi trở về Huế, và bà đã toại nguyện. Đêm ấy, nhà sư tự thiêu sau khi ghi lại bài kệ trên vách để bày tỏ tấm lòng của mình. Mấy ngày sau, Hoàng Cô cũng uống độc được quyền sinh tại chùa Đại Giác vào ngày mùng 2 tháng 11 năm **Quý Mùi (1823)**...”

Cù Lao Phố

Cầu Hang

Dòng thời gian mãi trôi, như nguồn sông Đồng Nai xuôi về biển cả, các ông bà, cô chú... đã ra đi từ già Biên Hoà, tôi nay cũng vào lứa tuổi sắp hưu, nhớ về ngày xưa ghi lại đôi dòng tưởng niệm vui buồn lẫn lộn.

Biết bao lâu rồi, không có dịp đặt chân về mảnh vườn xưa (giờ đã thành khu nhà ở cho nhân viên ngân hàng Biên Hoà) bởi nhiều biến động gia đình lẫn xã hội, nhưng tôi cảm nhận được hơi thở thân thương từ sông Đồng Nai thổi về cùng mùi hương quen thuộc của biết bao cây trái nơi mảnh vườn với nhiều kỷ niệm tuổi thơ...

Biên Hoà ơi, nhớ lắm...

*****

THÔNG BÁO

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh chuyển gửi đến Quý Vị phân tin về quyển sách **Gửi lại đời sau...**, mới được xuất bản của thân hữu Biên Hoà: Huy-Lục Bùi Tiên Khôi.

Xin mua ủng hộ sách của một thân hữu luôn luôn gắn bó với Biên Hoà:

Gửi lại đời sau...

Tác giả: Huy-Lục Bùi Tiên Khôi

Tác giả Huy-Lục Bùi Tiên Khôi với ba mươi hồi ký, ký sự làm sống lại một giai đoạn lịch sử nghiệt ngã đau thương của dân tộc Việt Nam. Những tài liệu đáng ghi nhớ, những câu chuyện thảm thương bi hùng của người tỵ nạn Việt Nam trong cuộc đi tìm tự do vĩ đại làm chấn động lương tâm loài người từ năm 1975. Những tiến trình hội nhập, những câu chuyện của người tỵ nạn Việt Nam can trường tiến vào đời sống mới tại Hoa Kỳ, cùng 105 bài thơ, những cảm xúc thi ca của một thi sĩ được thành phố Houston vinh danh Houston's Poet Laureate.

Giá 25 \$ US. Ngoài Hoa Kỳ thêm \$5 cước phí. Địa chỉ liên lạc:

Mr. Khoi Tien Bui

P.O. Box 324.

Sugar Land, Texas 77487

email: khoitbui9@yahoo.com

Phân Ưu

Nhận được tin buồn Giáo Sư **Nguyễn Văn Phú**, Pháp Danh Hoàng Hữu, sanh ngày 29 tháng 8 năm 1928 tại phủ Nho Quan, tỉnh Ninh Bình, Việt Nam, đã tạ thế vào lúc 2 giờ ngày Chúa Nhật 17 tháng 02 năm 2013 (nhằm ngày mùng 8 tháng Giêng, năm Quý Ty) tại Montréal Québec-Canada. Hưởng thọ 86 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng Bà Quả Phụ Nguyễn Văn Phú, Khuê Danh Tạ Thị Vân và cùng toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh Cụ Ông Nguyễn Văn Phú sớm được tiêu diêu nơi Miền Cực Lạc, Cõi Niết Bàn.

Đồng Kính Bái

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà

Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất, Cố Vấn Lê Văn Trường, Phó Hội Trưởng Nội Vụ Ngô Khương An, Phó Hội Trưởng Kevin Đức Nguyễn, Thư Ký Đỗ Thị Minh Tâm, Thủ Quỹ Đỗ Thị Minh Tâm.

Ủy Ban Lễ Viá Đức Ông: Ngô Khương An.

Ủy Ban Hội Ngộ Biên Hoà Âu Châu: Trần Văn Trung, Tăng Thị Tiết, Võ Văn Phước, Nguyễn Văn Tài, Nguyễn Đình Lang, Trần Minh Răn, Chủ Nhân La Rizièrè Restaurant, Bùi Thị Hai, Chủ Nhân Lotus Vert Restaurant.

Ủy Ban Hội Ngộ Biên Hoà Virginia: Dương Thị Hạnh, Thái Ngọc Dung.

Ủy Ban Hội Ngộ Biên Hoà California: Thân Thị Ngọc Mai, Lê Văn Trí.

Ủy Ban Hội Ngộ Biên Hoà Hawaii: Hồ Ngọc Sơn, Liêu Thiên.

Ủy Ban Đại Hội Tân Niên: Nguyễn Văn Ngân.

Ủy Ban Thông Tin và Liên Lạc: Cô Vân.

Gia đình Giáo Sư Trần Thượng Thủ.

Học trò nam nữ miền xứ Bưởi ở khắp nơi trên thế giới.

Gia đình thân quen ở khu nhà Phát Diệm, Sài Gòn: Huy Lục Bùi Tiên Khôi, Trần Văn Láng...

*****

DANH SÁCH ĐỒNG HƯƠNG VÀ THÂN HỮU ỦNG HỘ HỘI ĐẶC SAN XUÂN 2013, QUỸ HỘI, TEM THU, BẢNG TIN...

Hoa Kỳ: Lai Kim (VA) \$200, Ngô Phước Thanh Vân (MA) \$50, Cô Sương Cù Lao Phô (WA) \$25, Nguyễn Phú Cường (NC) \$50, Nguyễn Thị Huê (GA) \$30, Nguyễn Liễu (TX) \$ 25, Lina Nguyễn (TX) \$25, Nguyễn Văn Chánh (TX) \$25, Nguyễn T. Danh (CO) \$50, Huỳnh T. Từ (CA) \$20, Nguyễn Minh Mẫn (KS) \$30, Hạnh Dương (VA) \$100, Trần Thanh Hùng (TX) \$30. **Canada:** Lê Kiến Khương \$100, Diệp Hồng Loan \$50, Lê Văn Thiên \$50, Nguyễn Văn Phú \$40. **Đồng Hương và Thân Hữu ở Úc, Bi, Ý, Na Uy, Pháp, Nam Mỹ, Việt Nam... ủng hộ Quỹ Hội đặt mua Đặc San Xuân 2013: Úc:** Nguyễn Tường Lưu \$100, Trâm Cẩm Phiêu \$100, Thy Tài & Nguyễn Nhật Tân \$200, Võ Thị Thu Hồng \$50, Trần Anh \$50, Nguyễn Hữu Mạnh \$100, **Bi:** BS Bùi Thị Hai \$150 E, **Ý:** Lôi Phát \$50, Lương Bác \$50, **Na Uy:** Trần T. Thu Cúc 40E. **Pháp:** Võ Văn Phước \$100E, Đỗ Thảo \$25E, Trần Doãn Cung \$25, Michel Nicaud Nguyễn Cao Hoàng \$65E, Phan Kiều Dương \$50E, Nguyễn Ngọc Oanh \$25E, Đỗ Cao Minh \$100E, Tăng Trọng Hiếu \$30, Lê Văn Lộ \$40, BS Trần Thị Mỹ \$30E, Huỳnh Văn Huệ \$25E, Nguyễn Kim Bằng \$25E, Trần Bình Sang \$25E, Nguyễn Văn Tài \$250E, Caroline Quách \$50, Bùi Trọng Tuấn \$100E, Trọng Lễ - Linh Chi \$25, Huỳnh Bá Xuân \$50E, Covin Dassamy Venou Châm \$50E, Đoàn Quốc Khánh \$35, Nguyễn Thị Đề \$20E, BS Nguyễn Văn Hậu \$25E, BS Lê Văn Quý \$25E, Gilbert Trương Vĩnh Tổng \$25E, Dương Thị Hạnh \$50E, Trần Song Thu \$25E, Huỳnh Văn Monica \$20E, Tản Văn Hoà \$25E, Nguyễn Văn Điều \$25E, Âu Triệu Nhơn \$25E, Huỳnh Thị Hạnh \$25E, Nguyễn Kim Sơn \$50E, Phương Thị Thảo \$30, BS Nguyễn Thanh Tùng \$25, BS Trần Kim Xuyên \$50E, Nguyễn Thành Dũng \$25E, Nguyễn Thanh Bạch \$25E, Nguyễn Văn Hoàng \$25E, Lê Thị Kim Xuyên \$25E, Nguyễn Thị Dung \$25E, Trần Tuyết Vân \$25E, Nguyễn Đình Lang \$25, Trương Thanh Thủy \$50, Tô Thị Nét \$30, **Brazil:** Trương Văn Lê \$100, Trần Văn Quang \$100, **Việt Nam:** Giân Xú \$100.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 110 PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 4 NĂM 2013, TẠI HOUSTON, TEXAS.

*****

QUÀ XUÂN THA HƯƠNG

Lưu Phương

Cầm trên tay quyển Đặc San Xuân Quý Ty 2013 của Hội Ái Hữu Biên Hoà còn thơm mùi giấy mới, khoe mắt tôi chợt cay xè, bởi nó đã vượt hàng ngàn cây số với bao lượt sang tay mới về đến Việt Nam. Chỉ vài trăm trang giấy mong manh thôi nhưng lại nặng trĩu, bởi chất chứa trong đó là biết bao tâm tình của những mảnh hồn xa xứ thấm đượm tình quê.

Có ai cất bước lia cổ hương mà không mang trong lòng nỗi niềm “...nhìn về miền cố lý-cố lý xa xôi...” để rồi ngậm ngùi thốt lên “...chiều nay gửi tới quê xưa biết là bao thương nhớ cho vừa...” (Thuyền Viễn Xứ).

Ôi, Biên Hoà, quê hương tôi đó! Dù xa, dù gần, dù còn nơi quốc nội hay đang nơi đất khách quê người thì tấm lòng nhớ thương quê mẹ vẫn còn cao, day dứt khôn nguôi.

Đã có câu danh ngôn “Nơi quê nhà thì ngay cả hoa cũng toả ra mùi hương đặc biệt”, và không cần nói thêm nhiều thì hầu hết con dân xứ Bưởi cũng đều công nhận “dù không sống ở quê hương thì hương bưởi vẫn ngát thơm trong lòng mỗi người”.

Và hôm nay, khi lần giở từng trang của quyển đặc san thì tôi càng cảm nhận rõ mỗi bài viết là một múi bưởi chín mọng, ngọt thơm chứa đựng nỗi nhớ thương quê mẹ Biên Hoà - nơi mà vì những lý do khác nhau, từng cá nhân đã phải đành ra đi trong nỗi nhớ nhung, ngậm ngùi, luyến tiếc không thể phai.

Này đây, mảng ký ức về “**Biên Hoà Yêu Dấu**” giúp con dân xứ Bưởi có dịp hồi niệm về từng góc phố, con đường thân thương, thêm vào đó là sự nhắc nhớ về “**Chợ Bình Trước-Biên Hoà**”, rồi dẫn dắt độc giả quay về quá khứ, rón rén dạo thăm “**Các Rap Ciné Biên Hoà**”,... và còn nhiều, nhiều nữa những điều hay, ý đẹp gợi tình yêu quê hương...

Để giúp bà con đồng hương thường lăm món quà tinh thần này trong những ngày Tết thì có những truyện ngắn, những áng thơ hay về nhiều đề tài khác nhau, nhưng tựu trung cũng toát lên nỗi nhớ về quê mẹ xa nhớ... Và “vui chơi không quên giữ gìn sức khoẻ”, vị bác sĩ tại gia cũng làm tốt nhiệm vụ của mình khi chia sẻ những kinh nghiệm y khoa, những lời nhắc nhở chân tình với quý độc giả.

Tôi có cảm giác quyển đặc san như mâm cơm ngày Tết hội tụ đủ “sắc”, “vị”, “hương” góp phần làm phong phú thêm đời sống tinh thần của những kẻ tha hương, luôn dõi mắt nhìn về quê mẹ và mong một ngày không xa sẽ được tự do thả bước trên mảnh đất Biên Hoà yêu dấu và hát vang bài “**Biên Hoà Ca**” hùng tráng!

Cũng không thể nào quên công lao của Ban Biên Tập/Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà đã gác mọi công việc riêng tư, dành thì giờ chăm lo cho quyển đặc san được ra mắt mọi người trong dịp Tết Nguyên Đán đầy hữu ích như thế này.

Ước ao rằng “nhật nhật tân, hựu nhật tân,...”, Hội Ái Hữu Biên Hoà, qua dấu ấn-logo, sẽ mãi là cầu nhịp Cầu Gành nối liền đôi bờ để con dân Biên Hoà được hội tụ, tao ngộ, kết chặt tình đồng hương xứ Bưởi, hầu bảo lưu và phát triển văn hoá quê nhà, qua những hình thức liên kết, chương trình hội ngộ, làm bảng tin, đặc san Xuân, in sách địa danh... Hơn mười năm nay, Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà đã góp phần giúp bao đồng hương tản mác khắp nơi trên thế giới có dịp liên lạc, gặp gỡ nhau để tinh thần luôn luôn bền vững, để anh khí xứ Biên Hoà trường tồn, bất diệt!

THỂ VÕ ĐÀU XUÂN

Phương Hà

Những ngày đầu năm mới, con cháu về sum họp mừng tuổi ông bà Hai Cước, không khí xuân vui tươi, rộn rịp càng tăng thêm phần ấm cúng tại ngôi nhà từ đường. Mấy ngày Tết, sau khi ăn cơm chiều xong thì các gia đình con cháu ngồi quay quần trước bàn thờ tổ tiên, nghe bà Hai Cước nói về chuyện họ hàng, gia tộc; đặc biệt, vào ngày Mừng Ba, đám cháu lại thích được nghe ông Hai Cước kể chuyện võ lâm miệt vùng Tân Khánh, Tân Uyên...thuộc tỉnh Biên Hoà.

Được sanh ra và lớn lên ở nơi này, các cháu nội ngoại của ông Hai Cước thường nghe thoang thoang lời của bà con nói về những môn nghề võ lợi hại; vì vậy, nay có dịp gần một tay danh chấn giang hồ một thời - với cú song cước triệt hạ bao nhiêu tay nghề nên có biệt danh Hai Cước - là dịp các cháu được nghe kể ...Ông bắt đầu từ truyện tích về Tân Uyên của nhà văn Lương Văn Lựu kể lại trong quyển Biên Hoà Sử Lược:

“Ngày xưa, vùng Tân Uyên, Tân Ba, Tân Khánh...còn hoang vu lắm, không có nhiều người ở. Theo lời của sử gia Lương Văn Lựu thì vào khoảng 1698, năm thứ 7 Chúa Nguyễn Phúc Chu, vùng Quảng Bình (Trung Phần), đất chật, người đông, lại thêm giặc giả trong nước, nên có một đoàn đông người gồm đủ nam phụ lão ấu gây ra phong trào di dân, để tránh nạn nhân mãn.

Đoàn người dùng ghe bầu, thuyền nan đi dọc theo bờ biển Nam Hải để lần vào đất Thủy Chân Lạp ở miền Nam. Đến nơi họ gặp cửa Cần Giờ, bèn ngược dòng sông Đồng Nai lần lên mạn Bắc để tìm đất sống. Theo con nước lớn, đi mãi, độ một ngày và đêm, đoàn người gặp được vùng bình địa đồng bằng rộng lớn, hai bên sông, đó đây rải rác những chòi thưa thớt, thỉnh thoảng có nai bầy lai vãng, hoặc gặm cỏ hay uống nước.

Nước thì ngọt, đất có nơi khô ráo, có chỗ nê địa, rất thuận tiện cho việc lập gia cư, ăn ở và trồng tía hoa màu. Trông cảnh đồng bằng có nai nhiều, đoàn người xúm nhau gọi cả vùng là Đồng Nai cho dễ nhớ, khi ám chỉ địa điểm này.

Đi lần nữa bực sông càng lên nguồn, mặt đất càng cao trái lại mặt nước càng sâu xuống, nên thành bực hãm, đất lở. Đoàn người tìm được lợi thế nên cập ghe thuyền vào bờ và cùng lên cất nhà.

Để tìm cho địa danh mới, trong cuộc hội họp, các bô lão đã bàn cùng nhau: “Chúng ta đều là của thôn Mỹ Uyên, thuộc huyện Quảng Bình, nay di cư vào đây lập cơ sở mới, ta nên chọn một tên cho hợp tình hợp cảnh.”

Sau cùng, mọi người đều ưng ý lấy một chữ trong làng cũ để kỷ niệm chút tình quê hương, là chữ Uyên, rồi thêm chữ Tân là Mới ở trước, ngụ ý dân thôn Mỹ Uyên đến lập làng mới ở đây.

Từ đó, vùng này được gọi là Tân Uyên. Tân Uyên đã từng là quận lỵ thuộc tỉnh Biên Hoà, qua nhiều thời kỳ, và giữ mãi tên Tân Uyên cho đến ngày nay, cũng còn là quận sát nhập vào tỉnh Phước Thành, mới chỉ tách từ đầu năm 1959.

Mấy trăm năm về trước, vùng này còn được xem như rừng thiêng nước độc, thú dữ vây quanh, Tân Khánh, Tân Ba, Tân Uyên..., lắm khi cọp còn mò tới tận cửa nhà,...

Nhưng với ý chí tự mưu sinh thêm vào chút võ nghệ dân miền xứ Quảng nên tinh thần dân chúng rất cao, người dân cư ngụ quanh vùng không hề nhát sợ mà trái lại, còn dám đối đầu tay đôi với mấy ông Ba Mươi đó nữa ...”

Ông Hai Cước chưa kể dứt chuyện thì đám cháu xúm xít ngồi quanh đã la lên:

- Ghê vậy hả nội? Cọp còn thua người sao?

Nhấp ngụm trà, ông Hai Cước mỉm cười, thông thả đáp:

- Không những cọp mà những kẻ xấu cũng khó đối đầu được với người dân vùng này - vốn nổi danh với nghề võ từ xứ Bình Định du nhập tới - điển hình là phái **Tân Khánh - Bà Trà** ...

Đám trẻ nội ngoại ngơ ngác nhìn nhau, đồng thanh hai ba đưa lên tiếng hỏi:

- Tân Khánh - Bà Trà là sao hả ông?

Ông nheo mắt nhìn ra xa, khẽ chắt lưỡi, lên tiếng trầm bổng:

- Là một nữ võ sư danh tiếng - được coi như người khai sáng môn phái đó..., có rất nhiều truyền thuyết được gắn liền với võ nghệ của bà...Các cháu nghe sự tích này về Bà Trà nhe.

“Nắng đã lên cao, cái nắng chói chang của ngày đầu xuân, ra Tết, khiến kẻ nào có việc phải ra đường phải nheo mắt, cúi đầu, ít khi ngược thẳng nhìn đường như mọi khi. Có lẽ vì lý do đó mà những kẻ tâm địa bất lương có dịp lộng hành.

Núp sau bụi rậm trên gò đất, hai tên đàn ông thì thâm bàn tính:

- Tháng Giêng là tháng ăn chơi...”, mấy ngày này ai cũng nhét lưng tiền bạc, không ghé sòng bài thì cũng đi sắm sửa,... Tụi mình chờ ở đây để ra tay là phải lắm rồi!

Tên kia đập đập vào vai đồng bọn, cười đắc ý:

- Ha ha, từ trong làng ra chợ chỉ có con đường này thôi. Ăn chắc rồi!

Ngay lúc đó, tên râu rìa vụt hụp đầu xuống, ra hiệu cho tên kia:

- Tám Lé, con mời tới rồi kìa!

Tám Lé ngó ra, đảo lia mắt, cười khoái chí:

- Đúng là tổ đãi mình. Là con nhỏ ốm nhách đó hả? Ha ha...

Tên nọ cười theo, vuốt râu:

- Tưởng đàn ông thì còn mắt công chút đỉnh, chớ cỡ này thì chỉ hù một tiếng thì nó cũng đủ xanh mặt, bỏ hết của lại, chạy không kịp thở cho coi.

Cả hai cùng cười vang, tự tán thưởng mình rồi cùng bước ra, chặn đường cô gái trẻ. Đang xách cái lồng gà đi thong dong trên đường, bất ngờ có hai gã đàn ông bặm trợn sừng sững đứng cản trước mặt, cô gái trẻ dừng lại, mở to mắt nhìn chúng, cất lời:

- Mấy anh làm gì mà cản đường tui vậy?

Tám Lé ngó cô gái với cái nhìn khi dễ, hàm hừ dọa nạt:

- Ở đời có chuyện gì là tự dưng đâu? Biết điều thì đưa tiền ra đây rồi biến đâu thì biến!

Cô gái bỏ lồng gà xuống đất, ngược mắt nhìn Tám Lé:

- Là mấy người muốn thâu tiền mãi lộ phải hôn?

Tám Lé bực dọc khoát tay:

- Mày ra tay đi Út Râu! Nói nhiều môi miệng quá đi.

Út Râu vê ria mép, nhìn cô gái từ đầu xuống chân, nhếch môi cười đểu giả:

- Nè, qua chỉ muốn lấy tiền thôi. Bậu mà tiếc của, dằn dai một hồi, coi chừng tụi này đổi ý thì phiền lắm đạ.

Cô gái lần lượt nhìn từng tên, châu mày vẻ khó chịu, nói:

- Ban ngày ban mặt mà mấy người lộng hành dữ vậy sao? Lại còn đang ăn Tết nữa đó. Sao thất nhơn quá vậy?

Út Râu sừng sỏ dấn tới, giơ tay ra toan chụp vai cô gái kéo lại gần:

- Làm cái gì cũng hỏng tới phiên cô nói, biết chưa? Đưa tiền đây!

Cô gái lùi người lại, vụt cười khan:

- Tui cũng muốn đưa cho rồi nhưng kẹt một cái là có thứ cản lại, hỏng cho tui mãn vậy.

Tám Lé và Út Râu cùng trợn mắt nhìn cô gái, hỏi một lượt:

- Thứ gì hả?

Nhanh như chớp, cô gái tung song cước về phía chúng, hô lớn:

- Là cái này nè!

Tám Lé né không kịp, bị đá trúng mặt, ôm mũi la làng:

- Vẹo mũi tao rồi, Út Râu ơi!

Thân thủ lạnh lẽo hơn nên Út Râu kịp hụp đầu xuống né, đồng thời la lớn:

- Con gái có chút võ mà bày đặt làm tàng hả? Coi nè!

Cô gái vẫn bình tĩnh ra đòn, không cho chúng kịp trở tay, trả miếng:

- Cứ thử đi rồi biết đàn ông có hơn được phụ nữ hôn rồi hãy múa mép!

Tám Lẻ đã hoàn hồn, vội xông vào phụ Út Râu, la lớn để nao động tinh thần cô gái:

- Hai người đánh một, không chột cũng què. Coi nè!

Cô gái phối hợp đòn tay với đòn chân, vun vút tấn công, mặt không đổi sắc, cười vang:

- Mười người cũng không sợ, nhằm gì bao nhiêu đây!

Biết cô gái không phải tay vừa, Út Râu lập tức đổi thế, ra đòn hiểm độc, khum tay toan móc mắt đối thủ, hét lớn trợ oai:

- Song long đoạt châu đây!

Cô gái lạnh mắt né tránh, thuận tay quạt ngược lại một đòn vào xương đòn gánh Út Râu, nghiêng rằng:

- Không phải cừu nhân mà ra đòn hiểm muốn hại người hả? Không thể tha được!

Út Râu rú lên vì đau đòn, sụm vai, ngồi phịch xuống đất:

- Á, chết tui!

Tám Lẻ như rắn mất đầu, đứng run; trong giây phút ấy, cô gái xông vào thật lẹ nhanh như chớp ôm thân Tám Lẻ xốc ngược lên. Bụp...âm thanh nghe rợn người khi đầu hắn bị vụng xuống đất, đau đòn la oai oải...rồi lật đật bò tới đỡ Út Râu lên, áp ứng:

- Rồi... rồi làm sao đây?

Út Râu nghiêng rằng nhện đau, nhìn cô gái:

- Thua thì phải đi cho lẹ chớ còn làm sao nữa?

Cô gái phủ tay, cười lạt:

- Lẽ ra thì phải giao mấy người cho hương chức xử tội nhưng vì đang trong dịp Tết, lại thêm mấy người bị đầu u, cánh tay đau nhức không còn làm ác được nữa nên tui bỏ qua. Đi đi! Nhớ đừng làm bậy nữa đó!

Tám Lẻ lé ôm đầu, mắt nhìn cánh tay xụi lơ của Út Râu ngó thẳng ngay mặt cô gái, gật đầu lia lịa:

- Dạ, biết, biết rồi. Muốn đánh cũng hông còn sức nữa đâu. Tụi này đi liền!

Đi được vài bước, Út Râu nghiêng rằng nhện đau, quay đầu lại nhìn cô gái:

- Cả đời ngang dọc, hông ngờ lại bị bại dưới tay kẻ vô danh như cô, tui hông cam tâm chút nào.

Tám Lẻ cũng ngúc ngoắc đầu phụ họa:

- Đúng rồi! Ít ra cũng phải có cái tên để còn dễ ăn nói với bạn bè chớ.

Xách lòng gà lên tay, cô gái tùm tùm cười, bước thẳng về phía trước, nói vọng lại:

- Ở miệt Tân Khánh, phụ nữ biết võ thiếu gì, hông phải riêng nhỏ Trà này đâu.

Mắt Tám Lẻ ngay lại, liếc Út Râu mà miệng không sao khép lại được, lắp bắp:

- Là... là ... Bà Trà “tay không đánh cạp”, Út Râu ơi!

Út Râu không ngớt gật đầu, lâm bẫm:

- Vậy là có thua cũng hông sao! Bọn mình làm sao cứng bằng cạp chớ?

.....

Câu chuyện kết thúc, đám cháu vẫn còn như muốn lắng nghe thêm...Bỗng thằng Đực phá vang im lặng:

- Ông Ngoại, ông ngoại biết miếng võ “cú xốc người” của Bà Trà không hay ông chỉ biết đá hai cú....

Ông Hai Cước, bao năm qua giải nghệ, ở nhà dạy con cháu vài đòn thế hộ thân, ông biết tánh của thằng Đực này luôn động chân động tay, dạy tới đâu là oánh lộn tới đó, ông cười xoa giả bộ xụi lơ nói:

- Bà Trà truyền món này cho vài người thôi, ai mà cũng biết, thì oánh lộn u đầu hết.

Đám cháu cười vang lên. Đêm cũng dần khuya ông bảo chúng đi ngủ. Đứa ôm hôn ông, đứa dụi đầu vào lòng ông....

Còn lại một mình, nhấp chút hương trà hoa Bưởi, Ông Hai Cước cảm thấy hạnh phúc vô cùng. Dòng máu giang hồ như ngừng lắng đọng lại, lòng ông rung động vô cùng. Hướng mắt nhìn xa xa ngoài song cửa, vùng trời Tân Khánh đâu đây...trong rừng núi, đồi cao, ruộng vườn...khí thiêng hào hùng như vẫn còn vang vọng dư âm của những tiền nhân làm rạng danh đất Biên Hoà. Tay không đánh cạp dữ - **Bà Trà**, người con gái của vùng đất Tân Khánh oai linh.

Phương Hà